

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 580.—7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 632

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΡΠΑΓΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ
ΕΛΛΗΣΙ** ὑπὸ Χ. Τσουντα.

ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

Η ΕΝ ΚΟΡΕΙΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ Ν. Β. Φαρδῦ.

**Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ Τῇ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ: ΕΚΘΕΣΕΙ
ΤΟΥ 1878**, ὑπὸ Ἡλίας Λιακοπούλου.

**Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ,
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.**

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΑΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Σειρά ἑκατὸν εἰκόνων, ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης, ἐκδομένη εἰς φυλλάδια. Ἔργον πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτύπωσις γίνεται ἐν Γερμανίᾳ.

Τοῦ τρίτου μέρους, τοῦ περιλαμβάνοντος Ποικίλας εἰκόνας, ἦτοι τοπιογραφίας, ιστοριογραφίας, ἀλληγορικὰς παραστάσεις, προσωπογραφίας, σκηνικὰς σκηνάς, θαλασσογραφίας κτλ. ἐξεδόθη ἄρτι τὸ ΠΕΜΠΤΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Ἐν αὐτῷ περιέχονται: *Νεαπολίτης παῖς*.—*Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς τραυματίας* (δισέλιδος).—*Πολὺ ἀργά!*—*Πόιμνιον ἐν χειμῶνι*.—*Αἰ ἀπόκρηφ ἐν Βενετίᾳ*.—(δισέλιδος).—*Παρὰ τὴν ἀκτὴν*.

Ἡ ἑκδοσις τοῦ Δ' μέρους ἀρχεται λίαν προσεχῶς.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐκαστον φυλλάδιον τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δρ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 2½, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 2½.

Ἡδὴ κομισθὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

πωλούμενον ἐν Ἀθήναις δραχμ. 6, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 8, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 8.

Ἦτοι τὸ ὅλον ἔργον τιμᾶται μετὰ τῆς θήκης καὶ τοῦ παραρτήματος ἐν Ἀθήναις δρ. 38, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 48, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 48.

Ὁ προπληρόνων

μόνον 30 δραχμὰς ἐν Ἀθήναις—35 δραχμὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις—35 φράγκα χρυσῷ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ λαμβάνει ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ» ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Οἱ φίλοι τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων θὰ μάθωσιν εὐφροσύνως ὅτι ὁ κ. Δημήτριος Βερναρδάκης, ἀναλαβὼν ἐντολὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τὴν ἐν τῇ Ζωγραφεῖᾳ Βιβλιοθήκῃ ἐρμηνείαν τῶν δραμάτων τοῦ Εὐριπίδου, ἐκδίδει προσεχῶς ὡς ἀπαρχὴν τοῦ μεγάλου ἔργου τὰς «Φοινίσσας». Τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδότου καθιστᾷ πᾶσαν σύστασιν περιττήν. Ὁ Βερναρδάκης εἶνε συγχρόνως κράτιστος ἑλληνιστὴς καὶ λεπτότατος κριτικὸς, πᾶν δ' ὅτι συνέγραψε μέχρι τοῦδε φέρει τὰ γνωρίσματα ἐξήχου διανοίας. Ἡ ἑκδοσις τοῦ Εὐριπίδου ἔσται βεβαίως ἀξία τῆς εἰρήνης του, πεπεσμενὰ δ' ἐστὶ τὸ δημόσιον καὶ ὕλκως θὰ παράσχη προθυμοτάτην συνδρομὴν εἰς τὸν ἐπιφανῆ λόγιον, οὗ ἡ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπομάκρυνσις εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ζημία ἀνεπανόρθωτος τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας.

Ἡ Ἀγγελία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εὐριπίδου δράματα ἐξ ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας Δημητρίου Ν. Βερναρδάκη εἰς τόμους τέσσαρας.

Τόμος πρῶτος περιέχων *Φοινίσσας* μετ' ἑκτεσίων σημειώσεων καὶ προλεγόμενων τοῦ ἐκδότου περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Εὐριπίδου, κτλ. Ὁ πρῶτος τόμος, δημοσιευθὲν μετ' ὀλίγον, καὶ συγχεόμενος ἐκ 48—50 τυπογραφικῶν φύλλων ἀρίστου χάρτου, ἐκτετυπωμένος δὲ μετ' ἀπάσης τῆς τυπογραφικῆς κομψότητος καὶ φιλοκαλίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς ΚΚ. Ἀδελφοῖς Πετρόν, τιμᾶται φράγκων 15, πληρωτέων ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ βιβλίου. Ἡ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ μόνον διὰ τὸν πρῶτον τόμον. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς Μυτιλήνην πρὸς τὸν ἐκδότην Κύριον Δ. Ν. Βερναρδάκην.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Φάββαρος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Παταυίῳ πανεπιστημίου, ἀνέλαβε τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτου *Ἑθνικὴν ἑκδοσιν* (Edizione nazionale) ὅλων τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου Γαλιλαίου. Ἡδὴ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἔργου ἤρξατο ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐξεδόθη δὲ καὶ τὸ πρῶτον τεύχος ἐκ 58 σελίδων, περιλαμβάνον τὸ διάγραμμα τῆς ὅλης ἐκδόσεως. Ὁ κ. Φάββαρος ἀπέστειλεν ἀντίτυπον αὐτοῦ καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν. Σημειώτεον δὲ ὅτι ἡ ἑκδοσις αὕτη δὲν θέλει δοθῇ εἰς πώλησιν, ἀλλὰ γίνεται μόνον ὅπως προσενηχθῇ εἰς τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Κόσμου καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῶν φίλων Κρατῶν.

Ὁ κ. Σπῆλιαν ζητήσας ἔλαβε παρὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν, ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς περὶ τοῦ σταθμοῦ Ῥαμλίου, ἵνα ἀνακαλύψῃ τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Τὸ ἀρεζόμενον ἔτος δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἔτος κομητῶν. Κατ' Ἀπρίλιον ἀναμένεται ἡ ἐμφάνισις τοῦ κομήτου τοῦ Enke, κατ' Αὐγούστου δὲ τοῦ κομήτου τοῦ Fay, πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ Tempel.

Ἐν Παρίσις ὁργανίζεται ἑκθεσις περίεργος, ἥτις θὰ περιλάβῃ ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὰς σωστίους ἐφευρέσεις, τὰς κατὰ παντὸς στοιχείου ἐπινοηθείσας.

Ἐκατοντάκις ἤδη παρεστάθη ἐν Παρίσις ὁ «Πάτερ Κωνστάντιος», τὸ δράμα τὸ ἐκ τοῦ ὁμώνυμου μυθιστορήματος τοῦ Λουδοβίκου Ἀλεοῦ ἐξαχθέν. Ἐκ τῶν 100 παραστάσεων εἰσεπράχθησαν 502,000 φράγκα.

Ἐντὸς διαστήματος δύο ἐβδομάδων ἐμπρολήθησαν ἐν Μαδρίτῃ δύο θέατρα, τὸ θέατρον τῶν Varietés καὶ τὸ τοῦ Ρίου Τίντο. Εὐτυχῶς ἐν ταῖς πυρκαϊαῖς ταύταις οὐδεὶς ἀπώλεσθη ἄνθρωπος.

Οἱ φοιτηταὶ τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων ἀνέρχονται κατὰ τὸ τρέχον ἐξάμηνον εἰς 26,945. Τούτων Θεολογίαν σπουδάζουσι 5791, Νομικὴν 5769, Ἱατρικὴν 6650, Φιλοσοφίας διαφόρους κλάδους δὲ 8735.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως νεώτατος κατάλογος τῆς Πινακοθῆ-

κης τῆς Δρέσδης. Περιλαμβάνει δ' οὗτος 2391 ἀριθμοὺς ἐλαιογραφῶν, 185 χρωστηρογραφῶν (pastels) καὶ 201 μινυθογραφῶν. Ὡς γνωστὸν, ἡ Παναγιώτης τῆς Δρέσδης εἶνε ἡ πλουσιωτάτη τῶν τῆς Γερμανίας.

— Ἐν Γερμανίᾳ ἐξεδόθησαν ἐν ὅλῳ κατὰ τὸ 1887 16,253 βιβλία, ἤτοι 281 πλείονα ἢ κατὰ τὸ 1886. Καθ' ὅλην δὲ παιδαγωγικὰ 2063, θεολογικὰ 1456, ἐλαφρὰς φιλολογίας 1402, νομικὰ, στατιστικὰ κλπ. 1369, ἱατρικὰ 1082, χημείας, φυσικῆς, φαρμακολογίας 867, ἡμερολόγια, δημόσια βιβλία 757, ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας 725, ἱστορικὰ, βιογραφικὰ, ἀπομνημονεύματα 722, καλῶν τεχνῶν καὶ στενογραφίας 648, φιλολογικὰ 585, οἰκιακῆς καὶ ἀγροτικῆς οἰκονομίας, κηπουρικῆς 452, βιβλιογραφικὰ καὶ κριτικὰ 433, χάρται 415, πολεμικῆς τέχνης 389, διάφορα βιβλία 389, γεωγραφικὰ καὶ περιηγησίαι 370.

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπέναντι τοῦ Μουσείου, ἀνευρέθησαν δύο κεφαλαὶ ἀρχαϊκῆς τέχνης, μεγέθους τοῦ φυσικοῦ, ἡ μὲν ἐκ μαρμάρου, ἡ δὲ ἐκ πηλοῦ. Πρὸς τοῦτοις εὐρέθη μαρμάρινον ἀνάγλυφον, εἰκονίζον περιεργωτάτην μορφήν, ἔχουσαν σχῆμα ἑοῦνον, κρατοῦσαν ἐν τῇ δεξιᾷ φέρειν γὰρ καὶ φέρουσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πῖλον. Τὸ εὑρημα τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν περιεργωτάτων ἐν τῇ Ἀκροπόλει γενομένων.

— Ἐκ τῶ χωρίῳ Βαρθάσαινα τῆς Ἠλείας ἀνευρέθη λίθινον σύμπλεγμα, παριστῶν λαίαναν μεγέθους φυσικοῦ, σπαράσσουσαν κριόν, ἔργον καλλιτέστης ἐλληνικῆς τέχνης. Διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁ ἔφορος τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτήτων νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐξετάσῃ διὰ σκαφῆς τὸ μέρος, ἐνθα εὐρέθη τὸ σύμπλεγμα τοῦτο.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐποιήσατο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐναρξιν τοῦ μαθήματος αὐτοῦ, ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου, ὁ νέος ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Θ. Σοφούλης. Ἀντικείμενον τοῦ λόγου αὐτοῦ ἔλαβεν ὁ κ. Σοφούλης τὴν ἐπιδρασιν τῶν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν ἐπὶ τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλολογίας. Ἀρξάμενος ἀπὸ συντόμου ἐπιστορῆσεως τῆς μεγάλης πνευματικῆς κινήσεως τῆς ἐπελθούσης ἐν τῷ πνευματικῷ βίῳ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἀπὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν περὶ τὴν κλασικὴν φιλολογίαν σπουδῶν καὶ τῆς ἐντεῦθεν προελθούσης πρὸς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαίας τέχνης τάσεως, παρηκολούθησε τὰς διαφορὰς περιόδους τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν σπουδῶν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τῆς Εὐρώπης, ἑξάρας ἰδίως τὴν ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ΙΗ' αἰῶνος διὰ τοῦ Γερμανοῦ Winckelman ἀρξάμενην τελειοτέραν καὶ συστηματικωτέραν σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τὴν μεγάλην ροπήν ἣν ἤνευεν ἡ ἐπιστήμη αὕτη ἐπὶ τὴν γερμανικὴν ποίησιν καὶ φιλολογίαν καὶ τὴν καθόλου σπουδὴν τῶν κλασικῶν γραμμάτων. Τελευτῶν δὲ τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ἵνα καὶ παρ' ἡμῶν ἡ περὶ τὴν Ἀρχαιολογίαν σπουδὴ καὶ μελέτη δεόντως προαγομένη ἐμφυσήσῃ νέαν ζωὴν καὶ δύναμιν πνευματικὴν εἰς τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν καὶ τὰς φιλολογικὰς μελέτας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἑτήσια γενικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρίας, καθ' ἣν ὁ προεδρεύων κ. Σ. Λάμπρος ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα. Κατὰ τὸν λῆξαν ἔτος εἰς τὴν Ἑθνολογικὴν Ἑταιρίαν ἐγένοντο 28 δωρήματα ἱστορικῆς ἀξίας, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἀρχαίων ἐγγράφων ἀνῆλθεν ἀπὸ 2,500 εἰς 6,843. Κατόπιν προέβη ἡ συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐξελέγησαν δὲ, πρέεδρος ὁ κ. Ι. Τυπάλδος Κοζάκης, ἀντιπρέεδρος ὁ κ. Ι. Μπότσας, γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης, ταμίας ὁ κ. Σ. Λάμπρος, ἔφορος τοῦ Μουσείου ὁ κ. Θ. Φιλαδέλφους καὶ σύμβουλοι οἱ κκ. Ι. Σακελλίων, Σπ. Σακελλαρόπουλος, Κ. Γραμματικόπουλος, Δ. Βορέας καὶ Π. Ἀποστολίδης.

— Ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀριστείδης Ρούκης, δι' ἐπιμελημένης διευθύνσεως ὑποσχόμενος ὅτι θὰ τηρήσῃ ταύτην εἰς τὴν πρωτεύουσαν θέσιν, ἣν κατέχει παρὰ τῇ ἀθηναϊκῇ δημοσιογραφίᾳ.

— Ἀφίκεται ἐκ Ρώμης οἱ κκ. Παῦλος Jamot καὶ Βίκτωρ Bérard, οἱ δύο νέοι ἐταῖροι τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς ἀφίξεως τῶν δύο νέων γάλλων λογίων συμπληροῦται

ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐταίρων τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς.

— Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐν Παρίσι κ. Αἰμίλιον Λεγράνδ, τὸν γνωστὸν πολυμαθέστατον ἐλληνιστὴν.

— Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κ. Παπαηλιοπούλου, τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ κ. Γκοτζίαν καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Σούλη συνήλθεν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, καὶ συνεσκέφθη περὶ τῶν ἐπενεκτέων μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ ἀνεγειρομένῳ θεάτρῳ, ὡς καὶ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τοῦ δι' ἡλεκτρισμοῦ φωτισμοῦ τοῦ θεάτρου, ὃν ὁ μεγαλόδωρος συμπολίτης ἡμῶν κ. Συγγρὸς, καθὰ ἀνεκοίνωσε, ἰδίως δαπάναις θὰ παράσχῃ εἰς αὐτό. Ἡδὴ παρηγγέλλησαν εἰς Γερμανίαν τὰ κατάλληλα ἡλεκτρικὰ μηχανήματα.

— Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνάρξεως τῶν ἐν αὐτῷ μαθημάτων, ἤτοι ἀπὸ τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1837, μέχρι τέλους τοῦ 1887, ἐνεγράφησαν ἐν ὅλῳ ἐν τῷ μητρώῳ φοιτῆται 14,167. Ἐκ τούτων 1550 ἐγένοντο διδάκτορες τῆς νομικῆς, 683 δὲ προύται, 2,330 διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς, 246 διδάκτορες τῆς φιλοσοφικῆς, περιλαμβανούσης τὸ φιλολογικόν, μαθηματικόν καὶ φυσικὸν τμήμα, καὶ 105 τελειοδιδάκτοι, 66 προύται τῆς θεολογικῆς, 6 τοιοῦτοι ἐπὶ τιμῇ καὶ 21 τελειοδιδάκτοι, φαρμακοποιοὶ δὲ 318.

— Ἐξεδόθη τὸ 5'. τομίδιον «τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης» περιέχον «Περὶ τῆς Ἰστορίας τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας» ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ. Ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ μακρὸν ἀποδημῶν ἐξ Ἑλλάδος δὲν ἠδύνηθη νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένην φιλολογικὴν ἐργασίαν. Οὐχ ἦν ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπάρχουσιν ὠραῖαι σελίδες ἐνθυμίζουσαι τὸν δεξιὸν κάλαμον, ὅστις ἔγραψε τόσα γλαφυρὰ καὶ χαριέστατα ἔργα, τὸ δ' ἔργον πρῶτον ὅν τοῦ εἵδους του ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν, ἀποτελεῖ συντοπικὴν ὅπως δὴ ποτε εἰκόνα τῆς ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν φιλολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, καὶ εἶνε ἀξιανάγνωστον διὰ τὸ πρῶτον ἰδίως μέρος αὐτοῦ.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ἐκδότου Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 23ον τεῦχος τοῦ Corpus Juris Civilis ὑπὸ Η. Λακοπούλου. — Περιέχει μετὰ ἄλλων καὶ τὰ περὶ χρησιδανείου (commodatum) καὶ ἐνεχυρίου (pignus). Τὸ προσέχεις τεῦχος θέλει περιέχει τὰς Νεαράς τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται δραχ. 1.

— Ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δ. Σακελλαρίου ἐκδομένης «Βιβλιοθήκης τοῦ Λαοῦ», περιέχον τὰ ποιήματα τοῦ Ἰωάννου Βηλαρά. Ἐκαστον τεῦχος τῆς «Βιβλιοθήκης» τιμᾶται λεπτ. 50.

ΕΛΛΑΣ

ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μετὰ 50 ὁλοσελίδων εἰκόνων καὶ πλειόνων τῶν 500 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.

Εἰς μέγα σχῆμα.

Μετὰ τοῦ παρόντος φύλλου τῆς Ἑστίας ἀποστέλλεται εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοὺς ἐξωτερικῶν συνδρομητὰς αὐτῆς Ἀγγελία τοῦ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ, δι' ἧς προκηρύσσεται νέα ἐγγραφή συνδρομητῶν διὰ τὰ ὑπολειφθέντα ὀλίγα ἀντίτυπα τῆς Ἑλλάδος, τοῦ λαμπροῦ συγγράμματος τοῦ Γερμανοῦ Φάλκε, ὅπερ πρὸ διετίας ἐκδόθεν ἡξιώθη τόσον εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τότε πολλοί, διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν καιρῶν, δὲν ἠδύνηθησαν νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ νὰ τύχουσιν οὕτω τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς συνδρομητὰς εὐκολιῶν καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἡλαττωμένης τιμῆς, δυσκολεύονται δὲ νῦν νὰ καταβάλωσι διὰ μίαν ὅλον καὶ ὑψηλόμενον τὸ ἀντίτιμον τοῦ βιβλίου, τὸ βιβλιοπωλεῖον Βίλμπεργ, θέλον νὰ διευκολύνῃ καὶ εἰς τοὺς τὴν κτῆσιν τοῦ πολυτίμου συγγράμματος, προκηρύσσει νέαν ἐγγραφήν συνδρομητῶν κατὰ τοὺς ἐπομένους ὅρους:

Δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφήν γίνονται νέοι συνδρομηταὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι διαθέσιμα ἀντίτυπα.